

Нехай ніхто не половинить твоїх земель, не розтина,
Бо ти єдина, Україно, бо ти на світі в нас одна.

Дмитро Чередниченко

Білоцерківська міськрайонна газета

Громадська ФУТЖА

Виходить з 30 серпня 1990 р. № 23-24 (14126-14127), 31 БЕРЕЗНЯ 2023 р. Роздрібна ціна 5 грн. 00 коп.

Український прапор гріє дихає серце в Італії

Про свої враження від нової країни розповіла під час онлайн-заняття **Дарія ПЕТРІВСЬКА**, вихованка гуртка «Екологічна журналістика», яка наразі проживає в Італії.

«Мешкаю в місті Савона. Поряд – море і гори! Мені тут подобається, але не вистачає друзів з України. Сумую за рідними, однокласниками та навіть за навчанням і нашими вчителями (чи могла я раніше подумати, що буду так сумувати за школою!?).

Щодо теперішнього моого навчання, то я займаюсь дистанційно в українській школі, та очно – в італійській. Мене неприємно здивувало, що італійці – однокласники, бува, мене навіть трохи булять за те, що я з України, тож я вимушена час від часу

Воєнний час відобразився на долях багатьох українських родин. Змінилися пріоритети. Хтось втратив роботу, а хтось взагалі поїхав за кордон через втрату власного житла... Серед тих, хто поїхав із країни, рятуючи життя та спокій, є й вихованці Центру екологічно-натуралистичної творчості Білоцерківської міської ради. Гуртківці не тільки навчаються в українських школах онлайн, але й продовжують дистанційно займатися в гуртках натуралистичного напряму.

сперечатися з ними. Тому стосунки з однокласниками не завжди складаються добре. Мені важкувато встигати навчатися одночасно у двох школах. Проте в італійській я стала відмінницею з кількох предметів (зокрема, математичного напряму) і зараз досить активно вивчаю англійську. Загалом в італійській школі навчання для українських дітей проходить легше. Щодо нових друзів – у мене з'явилися знайомства серед «італійських українців», а також італійців поза стінами школи. Це мене підтримує морально!

Із задоволенням продовжує займатися (тепер онлайн) у гуртку екологічної журналістики, де ми обговорюємо важливі питання, беру участь у конкурсах, які організовує заклад, із радістю вивчаю вірші українських авторів.

Хочу наголосити, що Італія певною мірою навіть надихнула: в мене почало виникати відчуття стилю. Я взялася малювати різні варіанти одягу. Думаю над тим, щоб перевестися до школи дизайну. Мрію стати дизайнером-стилістом.

Дорослі італійці досить активно і свідомо підтримують Україну, це дуже радує та надихає. Коли я бачу український прапор на деяких будинках на італійських вулицях, то це гріє мое серце! Я сумую за Україною – кращої країни не було й не буде! Сильно хочу повернутися і маю надію, що це станеться дуже скоро!»

Бажаємо нашим вихованцям отримувати знання по всьому світові – на благо та розвиток рідної країни!

Наталія ЧЕЛНОКОВА,
керівник гуртка «Екологічна журналістика»
Центру екологічно-натуралистичної творчості БМР

Визначено нових лауреатів

З метою підтримки творчо обдарованої молоді нашої громади виконавчий комітет міської ради ухвалив рішення про присудження традиційної молодіжної літературно-мистецької премії ім. М.С. Вінграновського за 2022 рік.

Отож, новими лауреатами «молодіжки» стали:

МАРГАРИТА ОВЧАРОВА, артистка драми Київського академічного обласного музично-драматичного театру ім. П.К. Саксаганського (грала у виставах «Король Лев», «Джо Блек, або Смерть бере вихідний», «Пастка» тощо) – за творчі здобутки на ниві театрального мистецтва та активну громадську діяльність;

ІГОР РАСТИВСЬКИЙ, поет, студент театрального факультету Київського національного університету культури та мистецтв – за поетичні твори 2022 року та активну громадську діяльність (його вірші неодноразово друкували на своїх шпальтах «Громадська думка»).

Нагадаємо, що міська молодіжна літературно-мистецька премія імені М.С. Вінграновського була заснована 1993 року. Її присуджують обдарованій молоді. Претендентами на отримання нагороди можуть стати як окремі творчі особистості, так і колективи, які реалізовують свій потенціал у сфері літератури і мистецтва та діяльність яких пов’язана з Білою Церквою.

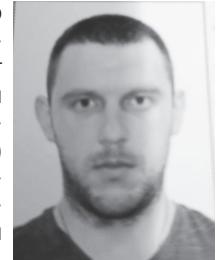
Схиляєм голову в скорботі

На передньому краї війни, в якій українці відстоюють своє законне право бути вільними, поліг наш тридцятидворічний земляк, старший солдат **Володимир Сергійович ШАПОВАЛ**. Командир відділення – командир машини 2 механізованого відділення 2 мотопіхотного взводу 1 мотопіхотної роти військової частини А 4590 загинув 18 березня під час перенесення до точки евакуації. Він отримав поранення від ворожого вогню снайпера на околиці Серебрянки Донецької області. Захищаючи свою Батьківщину, Володимир залишився вірним клятві військового служити українському народові до останнього подиуху.

Поховали героя на Алеї Слави Сухоїрського кладовища.

Знову важкі новини зі Східного фронту: 20 березня загинув наш тридцятишестирічний земляк, солдат **Руслан Олександрович КУЧЕР**, який був інспектором прикордонної служби – стрільцем відділення (на БТР) третьої прикордонної застави прикордонної комендатури швидкого реагування № 2 в/ч 9938. Вірний військовий присязі, виявивши стійкість і мужність у бою, він полег у результаті артилерійського обстрілу в районі Серебрянки Бахмутського району на Донеччині.

Свій вічний прихисток воїн знайшов на Алеї Слави, серед інших земляків-героїв, які віддали життя за Україну.

І сивочолі чоловіки, і хlopці

Білоцерківському ДФТГ – 1 рік

Із початком повномасштабного вторгнення ворога на територію України ми повною мірою відчули важливість добровольчих формувань територіальних громад (ДФТГ). Це воєнізовані підрозділи, сформовані на добровільній основі з українців, які проживають у межах території відповідної громади. Вони призначенні для участі в підготовці та виконанні завдань територіальної оборони, допомагають забезпечувати громадський правопорядок, чергувати на блокпостах, подолати наслідки бойових дій тощо.

▲ Кожна громада має право на створення ДФТГ, і наша не стала винятком. Рік тому було сформовано Білоцерківське ДФТГ. А 21 березня нинішнього відбувся захід з нагоди першої річниці підрозділу.

▲ За дорученням міського голови Геннадія Дикого представників місцевого ДФТГ привітали його радник Микола Антонюк та заступник Василь Морський, йдеться в офіційних джерелах.

▲ Звертаючись до добровольців, Микола Антонюк зазначив, що аби захистити свої домівки від рашістської навали, рік тому і сивочолі чоловіки, і хlopці взяли до рук зброю. Вони, не вагаючись, робили все, аби зупинити ворога. Подякував їм за активну участь в патрулюванні та охороні громадського порядку. Відмітив, що бійці ДФТГ були задіяні в охороні важливих об’єктів і комунікацій, критичної інфраструктури та об’єктів підвищеної небезпеки.

▲ Ряду представників Білоцерківського ДФТГ були вручено нагрудні знаки «Відзнака міського голови» та подяки.

▲ Командир формування Іван Шуляківський подякував кожному бійцеві за готовність виконувати поставлені завдання, висловив переконання, що й надалі підрозділ робитиме все можливе задля якнайшвидшої перемоги.

▲ Учасники зібрання хвилиною мовчання вшанували всіх загиблих добровольців, привезених до ЗСУ на захист України.

▲ Словами привітань прозвучали також від голови Білоцерківської РВА Людмили Мерзлюк та голови Білоцерківської районної ради Василя Зеленського, які побажали бійцям-добровольцям силу духу, міцності в іхньому гідному служенні українському народу.

▲ Під час заходу представникам Білоцерківського ДФТГ було вручено грамоти та подяки від Білоцерківських РВА та районної ради, 114-ї окремої бригади територіальної оборони ЗСУ, 132-го Окремого батальйону територіальної оборони та ін. Командир формування Іван Шуляківський отримав медаль «Незламним героям російсько-української війни».

У нашій громаді працює майже восьмитисячна армія комунальників. Від них значною мірою залежить затишок у кожному домі, працездатність та настрій людей і навіть атмосфера в суспільстві. Особливо важко переоцінити їхню роботу зараз, коли часто під ворожими обстрілами, ризикуючи власним життям, вони забезпечують споживачам стабільне постачання води, електроенергії, тепла, ліквідовують наслідки рашистських атак.

Із честю втримали свій фронт

Міський голова Геннадій Дикий зустрівся з представниками ЖКГ та побутового обслуговування, аби привітати їх із професійним святом та від імені жителів територіальної громади

висловити вдячність: «Рік, що минув, змінив думку громадян щодо важливості роботи працівників вашої сфери. Я пишаюся кожним із вас: у критичних ситуаціях ви завжди були на місці. Незважаючи на близькість фронту до Білої Церкви, ми жили; працювали й комунальні служби: місто прибрали, опалювали, його жителі надавали всі послуги. Ви з честю втримали свій фронт, особливо під час блекаутів.

Війна ще не закінчилася,

ся, тож ми щодня разом із вами, кожен на своєму місці, робимо все, аби не дати повернути Білоцерківську громаду й нашу Україну в середньовіччя».

За сумлінну працю, високий професіоналізм, вагомий особистий внесок у забезпечення розвитку житлово-комунального господарства в умовах воєнного стану та з нагоди професійного свята робітникам сфери вручили грамоти й подяки виконавчого комітету Білоцерківської міської ради.

Інформаційні технології – жінкам, які у пошуках роботи

В Агенції стратегічного розвитку презентували проект «Жінки в ІТ: зустріч та вступ до курсу». Він реалізується спільно з організацією Beetroot Academy (швейцарсько-українська ІТ-школа) для жінок віком від 18 років, які втратили роботу чи не мають її, але хочуть отримати знання в ІТ-сфері та змінити своє життя.

Участь в офлайн-презентації могли взяти лише ті, хто пройшов попередню реєстрацію. Кількість охочих вражає, зауважують в офіційних джерелах, – протягом декількох годин після розміщення відповідного оголошення всі місця були зайняті.

Серед зареєстрованих – як жінки нашої громади, так і представниці ВПО, які намагаються влаштувати життя в громаді. Заступник директора КП БМР «Агенція стратегічного розвитку» Білої Церкви Оксана Сахарова, ініціаторка такого навчання в нашій громаді, зазначила, що

під час зустрічі учасниці зможуть дізнатися все про курс «Вступ до ІТ» та умови участі в ньому на безоплатній основі.

Ті учасниці, які вирішать навчатися, проходитимуть інтенсивні курси протягом двох місяців і здобудуть знання комп’ютерної та інтернет-грамотності з нуля, отримають навички для розвитку кар’єри в ІТ-сфері. Цей курс також дасть можливість практично спробувати себе в різних ІТ-ролях, щоб визначити, яка професія найбільше підходить.

Комуникаційна менеджерка Beetroot Academy Тетяна Мухіна зауважила, що академія має на меті налагодити тісну співпрацю із Агенцією стратегічного розвитку Білої Церкви, популяризувати курс «Вступ ІТ» серед жінок та дати їм можливість отримати нові знання, опанувати нову професію, побудувавши кар’єру в сфері ІТ та реалізувати себе незалежно від віку, попереднього досвіту та освіти.

По закінченню навчання студенти складатимуть екзамен та отримають допомогу в працевлаштуванні й надалі зможуть працювати в ІТ-сфері.

Оксана Сахарова наголосила, що українські жінки – то надзвичайно потужна сила, і такі курси стануть важливим інструментом у зміцненні інформаційної та економічної безпеки нашої країни.

«Же през шаблю маєм права!»

Вони його настільки ненавиділи, що наказали знищити всі його прижиттєві портрети і стерти будь-яку згадку про нього. А що не вдається забути – проклясти! Вони його настільки боялися, що московські сектанти й досі оголошують йому анафему в українських храмах. І навіть його могила була постійною ціллю Кремля, і царського, і більшевицького. Ким тільки не були українці, які віками прагнули свободи! Найчастіше – бандерівцями і петлюрівцями. Але починали ми, хто любить Україну, як мазепинці! Но «през шаблю маєм права!»

Видатний державник Іван Мазепа після «Великої Руїни» повернув «Прекрасну епоху» в Україну. Саме на його 22 роки правління припадає розквіт держави, відновлюється економічна, політична і військова могутність.

Іван Степанович не никав світом з простягнутою рукою, не виставляв українців прохачами, він мав власні срібні копальні, карбував гроші, давав у борг майже всім монархам Європи, йому вчасно повертали позичене. Найбільшим боржником Мазепи був король Швеції, який віддавав борги вже не Мазепі, а його племіннику.

Іван Мазепа-Калединський був тонким дипломатом, ерудованим і грамотним політіком, поліглотом, гарним психологом. Він неперевершений ніким і нині меценат. Гетьман Іван Мазепа – ще й найвідоміший в Європі та Америці гетьман України. Йому присвячено 186 гравюр, 42 картини, 22 музичні твори, 17 літературних творів, 6 скульптур.

У добу його правління, а це 1687–1709 роки, Мазепа активно відновлював авторитет Козацької держави. Він розпочав реформувати економіку, підтримував науку, культуру та мистецтво. Вкладав колосальні кошти у розбудову та оздобу міст і церков.

Б же тоді Мазепа розумів, що московів – це ворог. Дбаючи про розвиток освіти, він намагався дати можливість вирости новому поколінню козацької еліти, яка була б готова до відновлення незалежності. Білу Церкву, згідно з історичними джерелами, він готовував до ролі столиці Правобережної України, осільки тут організовував дипломатичні зустрічі, тримав двір, проводив парад козацьких військ та підписував державні документи.

Заручившись підтримкою свого союзника, шведського короля Карла XII, Іван Мазепа розпочинає визвольну війну проти московської держави. Запеклі бої під Полтавою із московитами змушують союзну армію до маневру – тимчасово відійти з території Гетьманщини для

Формування ударного кулака. Проте раптова смерть гетьмана обірвала його плани. Незважаючи на спотворення історії московією, українці не забули внесок гетьмана у відродження і зміцнення України. Ми пишаємося видатним земляком, а саме усвідомленням того, що в нашій історії були такі особистості, надихаючи докладати максимум зусиль задля нашої майбутньої перемоги та процвітання держави.

Т ому, як повідомляють офіційні джерела, 20 березня, з нагоди 384 річниці з дня народження Івана Мазепи, в Мазепинцях відбувся захід, присвячений вшануванню пам’яті видатного гетьмана.

У ньому взяли участь заступники Білоцерківської міської голови Катерина Вознесенко та Юрій Савчук, депутат міської ради Олександр Балановський, староста сіл Сидори, Дрозди, Мазепинці Олександр Литвин та жителі громади.

...Батько майбутнього гетьмана Стефан-Адам Мазепа покозачився в часи Хмельниччини, став Білоцерківським отаманом, дипломатом. Мати Марина – з дому Мокієвських, чий старовинний, шляхетський рід мав землі на Волині.

Для сина-одинака батько бажав успішної кар’єри, тому спрямував увагу на виховання й освіту Івана. Після домашньої науки його відправили на навчання до Києво-Могилянської колегії, де він три роки вивчав риторику. Здібний учень захопився вивченням мов, а протягом життя опанував грецьку, італійську, латину, німецьку, польську, російську, татарську, турецьку,

Шановні білоцерківці!

Із приходом весни в місті розпочалося сезонне прибирання прибудинкових територій і присадибних ділянок від торішнього листя та бур'яну, ведуться роботи з обрізання дерев та чагарників. У зв’язку з цим надаємо роз’яснення, як правильно поводитися з такими відходами.

Гілля, листя й бур'яни належать до окремого виду відходів, що мають сезонний характер. Євроконтейнери об’ємом 1,1 м³ призначенні лише для побутових відходів об’ємом до 50 x 50 x 50 см і не розраховані на додатковий об’єм зелених відходів. Завантаження гілля, листя, бур'янів у євроконтейнери призводить до їх швидкого переповнення.

Гілля, листя і бур'яни потрібно викидати в спеціальні контейнери для великовагабаритних відходів помаранчевого кольору об’ємом 10 м³. Такі контейнери встановлює ПрАТ «КАТП-1028», відповідно до графіку, один раз на місяць. Локації їх розміщення змінюються щоденно. Із графіком можна ознайомитися на сайті katp1028.com.ua в розділі «Для населення» – «Графік прибирання».

Звертаємо вашу увагу, що таке сміття мешканці мають самостійно завантажувати в контейнери для ВГВ. Не потрібно складати такі відходи біля них, на контейнерному майданчику чи в іншому громадському місці, бо таким чином утворюються стихійні сміттєзвалища.

Також такі відходи можна вивозити самостійно на полігон або замовити послугу з вивезення.

Крім гілок, листя і бур'яну, в контейнери для ВГВ можна викидати:

- ✓ меблі та інші великовагабаритні побутові відходи;
- ✓ ремонтні відходи.

Не можна викидати в такі контейнери:

- ✓ відходи, які більші за габарити контейнера;
- ✓ шини;
- ✓ акумулятори;
- ✓ люмінесцентні лампи;
- ✓ тару і каністри від легкозаймистих речовин;
- ✓ інші небезпечні відходи.

Для зручності на контейнерах для великовагабаритних відходів є наліпки, які допомагають споживачам зорієнтуватися, що належить викидати в такий контейнер.

Тож, шановні білоцерківці, будь ласка, викидайте гілля, листя, бур'яни, а також великовагабаритні відходи тільки у спеціальні контейнери помаранчевого кольору об’ємом 10 м³. Не створюйте стихійні сміттєзвалища біля контейнерів для твердих побутових відходів та в інших громадських місцях. Адже чистота міста залежить не лише від роботи комунальних служб, а також від свідомості й відповідальності всіх його мешканців!

Додаткову інформацію щодо розміщення контейнерів для ВГВ можна отримати за телефонами диспетчерської служби «КАТП-1028»: 6-21-21 та (067) 328-38-16.

Ще 4 потужні генератори

Ризик ворожих атак на інфраструктуру України зберігається і дотепер. Тому одним із найголовніших завдань місцевої влади в умовах дефіциту електроенергії є організація безперебійної роботи підприємств критичної інфраструктури: щоб теплом та водою були забезпечені оселі білоцерківців, лікарні та інші важливі установи.

У цьому вкотре допомагає муніципалітет міста Єна (Федеративна Республіка Німеччина): нещодавно чотири генератори потужністю 62,5 кВА передані Білоцерківській громаді, повідомляють офіційні джерела. Дякуємо німецьким друзям за надану допомогу – вагомий внесок у стабільність роботи критичної інфраструктури нашої громади та енергетичну безпеку України.

Французьку, церковнослов’янську. Мазепа гарно грав на торбані, бандурі, писав пісні, думи, прекрасно співав.

Вищу освіту здобував у Польщі. Там потрапив до двору короля, великого князя литовського і руського Яна II Казимира. Став королівським пажем, зумів швидко завоювати прихильність першої особи вишиваними й елегантними світськими манерами. У складі трійки стажерів відівдав Німеччину, Францію, Італію, Австрію. Після цього король Ян-Казимир доручав Мазепі кілька різних дипломатичних місій в Україні, Туреччині, Московії.

У Варшаві розпочалася для Мазепи слава першого коханця Європи. На молодого красеня накинула оком королева, француженка Марія Луїза Гонзага де Невер, і вже більше не позбавляла його своєї високої та міцної опіки. На жаль, ця перша для Мазепи феєрія любовних утіх із королевою не могла тягнутися довго... Край поставив персональний конфлікт Мазепи зі шляхтичем Яном-Хризистом Пасеком, пажем при дворі польського короля. Після сцени з Пасеком, що ледве не закінчилася дуеллю в королівських палацах, Мазепа втратив прихильність короля і повернувся в Україну.

► Посміємося разом

Плювако Володимир Миколайович

Народився 1955 року в с. Куликівці на Полтавщині. Закінчив Полтавський технікум м'ясної промисловості. Член НСПУ з 1996 р.
Автор книжок гумору та сатири «Особливі прикмети», «Гороскоп для бюрократів», «Перспективне хобі», «Величальна мафії,ексу та анархії», «Радощі і болі свята любові», «Листи турецькому султану», «Бермудський трикутник», «Солодкий біль», «Лікування сексом» та ін.

ОСОБЛИВІ ПРИКМЕТИ

Прийшла жінка в міліцію
Й таке заявляє:
– Чоловік десь загулявся,
Вже три дні немає.
Молодий сержант подумав
Та й питає строго:
– А прикмети особливі
Є якісі у нього?
– Ні, прикмет, – говорить жінка,
Ще нема на ньому.
Вони тоді з'являться,
Як прийде додому.

РЕВІЗІЯ ТРАДИЦІЇ

Ображуються жінки,
Пояснити просять:
Чому їх чоловіки
На руках не носять?
Ну, скажіть, хіба можливо
Підняти дружину,
Коли я від неї легший
Майже вполовину?
А тому я пропоную,
Порівнявши сили,
Щоб жінки чоловіків
На руках носили.

П'ворчі зустрічі

На запрошення керівництва соціального Територіального центру у двох його філіях дніми відбулися творчі зустрічі із заслуженим працівником культури України А.І. Кульчицьким.

Відомий діяч культури зупинився на нинішньому стані цієї галузі, зокрема на питанні збереження і популяризації української народної пісні, яка зараз гине. Зокрема, про це його авторський вірш «Бомжує пісня»:

Бомжує пісня в чистім полі,
Давно вже вигнана з села...
І тільки слухають тополі –
Куди нас доля привела.

Згадав Анатолій Іванович і видатних творців сучасної масової пісні (на жаль, нині покійних) І. Шамо, П. Майбороду, В. Верменича, О. Білаша, А. Пашкевича, С. Сабадаша...

Гість торкнувся і злобденних питань нинішнього воєнного стану нашої держави, які турбують усіх.

Ціла низка авторських пісень і віршів була подарована присутнім та виконані пісні на їхнє замовлення, зокрема на вірші Б. Олійника, Л. Гажали, А. Драгомирецького, С. Пушкара та власні.

Цікавою була і його розповідь про багаторічну дружбу з видатними поетами України М. Вінграновським та Б. Олійником.

Звучав також гумор. Зокрема, гуморески незабутнього П. Глазового.

Директор центру І. Дога щиро дякувала шановному автору за поетично-пісенні подарунки.

НАШ ЮНИЙ ШАХІСТ - КРАЩИЙ У ГРАФСТВІ ДАРЕМ

Нешодавно закінчилися змагання чемпіонату графства Дарем у Великобританії з шахів.

Впевнено перемогу з результатом 5 очок із 5 можливих серед юнаків до 11 років та в загальному заліку отримав вихованець відділення шахів ДЮСШ «Юність» Федір Дишлюк. Вітаємо юного спортсмена та його тренера, майстра спорту України з шахів Віталія Миколайовича Кириченка з такими класними результатами! Бажаємо успіхів талановитому білоцерківцеві на шляху до шахового Олімпу!

Дівчата бачили його крізь відчинені двері кімнати охоронців на центральному вході до санаторію. Молодик зупинив на Ксені погляд, і їхні очі зустрілися. Дівчина пригадала, як горіли її щоки, як вона зніяко-віла й відвернулася, ховаючи погляд, коли зеннацька глянула просто у вічі тому усміхненому парубкові. Опостила голову й поквапилася за однокласниками.

Ксена зацікавлено оглядала хол, аж поки знову не побачила його. Вони якусь хвилину не зводили очей одне з одного. Щось у погляді того молодика зачарувало.

Ксена подумала, що йому, мабуть, трішки за двадцять.

Охайно вдягнутий, коротко стрижене чорне хвильсте во-

лосся, великі уважні очі. Ще мить – і він опустив погляд і пішов до виходу. Невпевненою рукою шукав по кише-

нях, мабуть, цигарки й озирається. «Цікаво, що він подумав про мене, коли так уважно роздивляється», – промайнуло у Ксени в голові.

Подружка, Ліліана, легенько штовхнула її:

– Дивись, який красень. Як гадаєш, на кого він так витріщався? В наш бік дивиться, та не можу зрозуміти...

– Може, він просто дивиться на нас, бо ми класні. А може, йому хтось сподобався, – знизала плечима Ксена.

– Гм... Можливо. А що будемо робити, коли справді

хтось із нас йому сподобається? Він симпатичний, високий! А цей погляд! Щось у ньому є. Як він тобі?

– Та нічого, симпатичний...

Хоча сама досі була зачарована тим поглядом. Для неї він був, наче герой із кінофільму. Йі хотілося танцювати, співати, кружляти у вальсі квітів, як Попелюшка. Подруга знову штовхнула її в плече, аби повернути в реальний світ.

– Що будемо робити? – по-діловому запитала подруга.

– З чим? – закліпала Ксена.

– Ну... Якщо хтось із нас йому сподобається? Як нам тоді?

– Хай сам вирішує! Це ж його вибір, а ми так і залишимося подругами! – відповіла Ксена.

Як же вона тоді помилялася! Подруга була старша на рік і легко спілкувалася з хлопцями; завжди привертала увагу до себе. В її присутності Ксена втрачала впевненість, починала хвилюватися. Ліліана на сто відсотків була впевнена, що хлопець-красень зробить вибір на її користь.

Далі буде
Оксана КОТОЧИГОВА-ЩЕРБАНЬОВА

Юність 90-х

Повість (на основі реальних подій)

Чоловік хвилину помовчав, замислено глянув кудись повз співрозмовницю, ніби справді за-зирав у минуле.

Нарешті отямився:

– І їй переказуйте вітання.

У кімнаті тихо, всі домашні сплять. Чоловік опускався у крісло. В руках тримав листа, що міг повернути його в минуле, нагадати про тендітну дівчину з русивим волоссям і грайливою посмішкою. Її погляд вабив бездонною глибиною...

Чоловік обережно відкрив листа; руки чомусь трепетали. На мить погляд застиг, ніби він побачив щось у глибині власного минулого...

У кімнаті стояв гамір. Четверо дівчаток розбиралі речі й збуджено ділилися першими враженнями та планами на вечір. Оглядали кімнату, обирали зручніші ліжка, полиці у шафи.

Ксена присіла на ліжко: «Навіть не віриться, що я сама так далеко від дому й батьків!». Її долило дивне хвилювання, ніби передчувала щось нове, незрозуміле, але без тривоги. Серце стугоніло, у скронях пульсувала кров.

«Дивно, – думала дівчина, – такого я раніше не відчувала. Це, напевно, через погляд того молодого

Сайт
Gromadska Dumka

П'ятниця, 31.03

ніч -1

день +6

Субота, 1.04

ніч +5

день +12

Неділя, 2.04

ніч +7

день +14

Понеділок, 3.04

ніч +7

день +10

Вівторок, 4.04

ніч +4

день +9

Середа, 5.04

ніч +4

день +11

Четвер, 6.04

ніч +5

день +11

Збидуй самого себе, а потім виливай на душі тих, хто ти тебе є. (В. фон Гумбольдт)